

כצאת השמש מן המזרח אשר משם
נשמות הקדושות יוצאות ובאות כו'.

וידוע ומפורסם שמרן הק' מנעסכז
סמכו בשתי ידיו, בעוד כ"ק אא"ז מרן
המחבר כבן עשרים לימי חייו, להורות עם
ד' דרכי תורתו ומצותיו, משפטיו וחקותיו,
בעת היותו שמה בא אליו כתב רבנות
מעיר טארלא ד' ישפות שלומה, מכל אנשי
העיר חתומה, שמקבלים אותו לרב עליהם,
להיות מנהיגם ומוריהם, והוא לא נתרצה
בכדי שלא יהי' לו טרדה, שיפרו אותו
מלעסוק בתורה ועבודה כו', אז ענה מרן
מנעסכז כו', והתחיל בהתלהבות נורא,
ופתח לי' מהאי קרא יפקוד ד' איש על
העדה אשר יוציאם ואשר יביאם, דלכאורה
הול"ל יביאם קודם ליוציאם, רק הענין
הוא איש הנפקד על העדה, להורותם דרכי
תורה ועבודה, צריך להיות איש אשכולות,
במדרגות גדולות, בכדי שיוכל להוציאם
ולהפשיטם מגשמיות, ושיביאם ויכניסם
לרוחניות, אחר זה אמר הק' מנעסכז אם
כן לא סמכתי אותו אך לרב ומורה, רק
ג"כ למנהיג ישראל ורבי יתקרא, ואם לפי
גדולת תורתך, המקום קטנה לפניך, ה"ה
הגאון פני יהושע ז"ל הי' שם למורה, גם
אתה תקבל את המשרה, וגם חוב עליך
לדון ולהורה, כי מי ראוי לאותו אצטלא
אם לא זה שמלא תורה כו'.

זה נוסח המצבה שעל קברו:

הרב הגאון פ"ה אור ישראל אביר הרועים
קדוש יאמר לו מו"ה ר' ארי' יהודא
בהרב הקדוש ר' יחיאל חיים הלוי זצ"ל,
פ"נ נפ' בשם טוב ז' ניסן שנת תרע"ד
לפ"ק תנצב"ה, וי' להאי שופרא דבלי
בארעא, רבינו גוע ואיננו ומעשיו עדי עד
חרושים, מופתיו ואותותיו עלי תבל

אלו דברי נכדו האדמו"ר מטשעמילוב
רבי אלחנן יחיאל שלמה, בהקדמה
לברכת טוב:

בעודו כ"ק זקני מרן המחבר בימי אבו,
הסתופף בצל קודש הר"א זצ"ל
מקאזניץ וקראו רבו, והוא היה אומר עליו
גדולות וכבירים, וקראו ארון הקודש מלא
ספרים, וזאת בדינו מסור, שהיה אז כבר
שיבסר.

גם לעתים קבועים הסתופף בצל
רבותיו הידועים, הלא המה אנשי שם
עמודי עולם, מרן מהר"ל מטאמאשוב,
ומרן מהר"י מנעסכז זצ"ל ומרן המגיד
זצ"ל מטריסק. וכל רבותיו העידו על
פרשת גדולתו, כי עד להפליא הי' אור
תורתו, והתלהבות עבודתו, וכחבצלת יציץ
ופרח (עי' שבת קמ"ה תלמידי חכמים
עושים ציצים ופרחים לתורה), והאיר